

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 61/14

Люксембург, 10 април 2014 г.

Решение по дело C-190/12

Emerging Markets Series of DFA Investment Trust Company/Dyrektor Izby
Skarbowej w Bydgoszczy

Държава членка не може да изключи от освобождаване от данъци дивиденди, изплатени от установени в нея дружества в полза на инвестиционен фонд, който е в трета държава, ако между тези две държави съществува задължение за административна взаимопомощ

Запитващата юрисдикция обаче трябва да провери дали създаденият договорен механизъм за обмен на информация позволява на данъчните органи да проверят информацията, предоставена от инвестиционния фонд

В Полша Законът за корпоративното подоходно облагане¹ предвижда по-специално, че инвестиционните фондове се освобождават от данъци. За да бъдат освободени от данъци обаче, тези фондове трябва да бъдат със седалище на полска територия.

Emerging Markets Series of DFA Investment Trust Company — американски инвестиционен фонд, чиято дейност по-специално включва участия в полски дружества, е поискал през 2010 г. от полската данъчна администрация да му се възстанови надвнесен корпоративен данък, определен като фиксирана сума, за данъчни години 2005 и 2006. С този данък в размер на 15 % са обложени доходите от дивиденди, изплатени на фонда от установените в Полша дружества.

След като е било отхвърлено искането му, фондът е обжалвал пред Wojewódzki Sąd Administracyjny w Bydgoszczy (Окръжен административен съд, Bydgoszcz, Полша). Последният се обръща към Съда, за да установи по-специално дали правото на Съюза не допуска национално данъчно законодателство, по силата на което дивиденди, изплатени от установени в разглежданата държава членка дружества в полза на инвестиционен фонд, който е в трета държава, не могат да бъдат освободени от данъци.

В постановеното днес решение Съдът приема, на първо място, че свободното движение на капитали се прилага в положение, при което по силата на национално данъчно законодателство дивидентите, изплатени от установени в държава членка дружества в полза на инвестиционен фонд, установен в трета държава, не се освобождават от данъчно облагане, докато инвестиционните фондове, установени в посочената държава членка, се ползват от такова освобождаване. След това той отбелязва, че разлика в данъчното третиране на дивидентите на местни инвестиционни фондове и на чуждестранни инвестиционни фондове може да разубеди, от една страна, инвестиционните фондове, установени в трета държава, да придобиват участие в установени в Полша дружества, а от друга страна, местните инвеститори в тази държава членка да придобиват дялове в чуждестранни инвестиционни фондове.

Във връзка с това Съдът уточнява, че разпоредбата от Договора², по силата на която държавите членки могат да установяват разграничение между данъкоплатци, които не са в еднакво положение, що се отнася до тяхното място на пребиваване/установяване или място на инвестиране на капиталите им, представлява изключение от основния принцип за свободно движение на капитали и поради това трябва да се тълкува стриктно. Той

¹ В редакцията му, приложима към момента на настъпване на фактите, а именно през 2005 г. и 2006 г.

² Член 65 ДФЕС.

подчертава, че за да може национална данъчна правна уредба да се счита за съвместима с разпоредбите на Договора относно свободното движение на капитали, разликата в третирането трябва да се отнася до положения, които не са обективно сравними, или да е обоснована с императивно съображение от обществен интерес.

Съдът приема, че относно данъчно законодателство, в което мястото на установяване на инвестиционните фондове е възприето като основен разграничителен критерий и което поради това води или не до удържането на данък при източника върху изплатените им от полските дружества дивиденди, **чуждестранните инвестиционни фондове се намират в обективно сходно положение с това на фондовете със седалище на полска територия.**

Относно необходимостта да се гарантира ефективността на данъчния контрол Съдът счита, че подобна обосновка на дадено ограничение е допустима само ако правната уредба на държава членка поставя възможността да се ползва данъчно облекчение в зависимост от изпълнението на условия, чието спазване може да бъде проверено само чрез получаване на сведения от компетентните органи на трета държава, и само ако поради липсата на договорно задължение за тази трета държава да предоставя информация се оказва невъзможно тези сведения да бъдат предоставени от нея. Съдът обаче приема, че в конкретния случай има регулаторна рамка³ за административна взаимопомощ между Полша и Съединените американски щати, позволяваща обмяна на информация, необходима за прилагането на данъчното законодателство. Запитващата юрисдикция обаче трябва да провери дали договорните задължения действително позволяват на полските данъчни органи да проверят, ако е необходимо, информацията, предоставена от установените на територията на Съединените американски щати инвестиционни фондове, за да установят, че те действат в регулаторна рамка, която е равностойна на тази на Съюза.

Относно необходимостта от запазване на съгласуваността на данъчната система Съдът уточнява, че за да може да бъде уважен такъв довод, трябва да е налице пряка връзка между съответното данъчно предимство и компенсирането му с определено данъчно задължение, като прекият характер на връзката трябва да се преценява с оглед на целта, преследвана от разглежданата правна уредба. При липсата на такава пряка връзка обаче полското национално законодателство не е обосновано с оглед на необходимостта от запазване на съгласуваността на данъчната система.

Относно необходимостта от запазване на разпределението на данъчните правомощия и гарантирането на данъчните приходи Съдът подчертава, че след като държава членка избере да не облага местните инвестиционни фондове, които получават дивиденди с национален произход, тя не може да се позове на необходимостта от гарантиране на балансираното разпределение на данъчните правомощия между държавите членки, за да обоснове облагането на получаващите такива приходи чуждестранни инвестиционни фондове. Освен това липсата на реципрочност в рамките на отношенията между държави членки и трети държави не може да обоснове наличието на ограничение на движението на капитали между тези държави. Също така намаляването на приходите от данъци не може да се счита за императивно съображение от обществен интерес, което може да оправдае такова ограничение.

Накрая **Съдът отхвърля искането на полското правителство да ограничи във времето действието на своето решение.** Във връзка с това той припомня, че финансовите последици, които могат да произтекат за държава членка от постановено решение по преюдициално запитване, сами по себе си не оправдават ограничаването на действието на дадено решение във времето.

³ По-специално става дума за Спогодбата от 1974 г. между правителството на Република Полша и правителството на Съединените американски щати за избягване на двойното данъчно облагане и за предотвратяване на избягването на подоходното облагане, както и за Конвенцията от 1988 г. на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР) и Съвета на Европа за административна взаимопомощ по данъчни въпроси.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 3708